

**Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych**

z dnia 10 grudnia 1921 r.

**o podwyższeniu i zmianie taksy komisowego, pobieranego przez  
ajencje celne polskich kolei państwowych.**

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowem przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

I. Tymczasowa taksa komisowego, pobieranego przez ajencje celne polskich kolei państwowych za załatwianie formalności celnych, akcyzowych i policyjno-sanitarnych przy rewizji celnej towarów i bagażu, tak będących w drodze, jak i po nadejściu ich na miejsce przeznaczenia, oraz za czynności ekspedycyjne dokonywane z towarami przez ajencje, stanowiąca część b) rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 stycznia 1920 r. w sprawie przepisów kolejowych ajencji celnych (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 41, poz. 255), otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 1. Od towarów przywozowych, podlegających cłu, ajencje celne pobierają:

- a) jeżeli cło nie przewyższa 1.000 mk., po 300 mk. od każdej przesyłki;

- b) jeżeli cło przewyższa 1.000 mk. — po 300 mk. od pierwszego 1.000 mk. opłaconego cła + 10% od pozostałej sumy cła do 10.000 mk. włącznie;
- c) jeżeli cło wynosi więcej niż 10.000 mk., a nie przewyższa 50.000 mk. — od pierwszych 10.000 mk. opłaconego cła według poprzedniego punktu b, t. j. 1.200 mk. + 5% od pozostałej sumy do 50.000 mk. włącznie;
- d) jeżeli cło wynosi więcej niż 50.000 mk. — a nie przewyższa 100.000 mk. — od pierwszych 50.000 mk. opłaconego cła według poprzedniego punktu c, t. j. mk. 3.200 + 3% od pozostałej sumy cła;
- e) jeżeli cło wynosi więcej niż 100.000 mk., a nie przewyższa 500.000 mk. — od pierwszych 100.000 mk. opłaconego cła według poprzedniego punktu d, t. j. 4.700 mk. + 1% od pozostałej sumy cła;
- f) jeżeli cło wynosi więcej niż 500.000 mk., a nie przewyższa 1.000.000 mk. — od pierwszych 500.000 mk., opłaconego cła według poprzedniego punktu e, t. j. 8.700 mk. + 1/4% od pozostałej sumy cła;
- g) jeżeli cło przewyższa 1.000.000 mk., to od pierwszego 1.000.000 mk. opłaconego cła według poprzedniego punktu f, t. j. 9.950 mk. 1/10% od pozostałej sumy ponad 1.000.000 mk.
- h) za załatwianie formalności celnych z towarami przywozowymi, zadeklarowanymi do zwrotu zagranicę, komisowe pobiera się według stawek dla towarów przywozowych, niepodlegających cłu, określone w § 2 niniejszego rozporządzenia;
- i) za załatwianie formalności celnych z kolekcjami prób, przywożonymi przez agentów podróżujących (komiwojażerów), za które cło opłaca się warunkowo (deponuje) z prawem zwrotu cła w razie wywiezienia towaru z powrotem zagranicę, pobiera się komisowe według stawek wyżej wymienionej taksy, lecz dwukrotnie zwiększone;
- j) przy przesyłkach, zawierających towar zbiorowy, do którego urząd celny zastosuje więcej niż 5 pozycji taryfy celnej, komisowe, wymienione w niniejszej taksie, zwiększa się o 25%, o ile zaś więcej niż 10 pozycji — o 50%.

Uwaga 1. Przy obliczaniu komisowego w sposób wyżej wskazany nie może ono wynosić mniej, niż za taką samą ilość towaru, niepodlegającego opłacie cła.

Uwaga 2. Pod przesyłką należy rozumieć transport towaru, nadany przy jednym liście przewozowym, przy transportach zaś wagonowych — każdy oddzielny wagon towaru.

§ 2. Od towarów, przywozowych, niepodlegających cłu, agencje celne pobierają:

- a) od przesyłek wagonowych: węgla kamiennego, brunatnego, torfowego i drzewnego, brykietów węglowych, koksu i torfu — po 3 mk. od 100 kg., lecz z obliczeniem za ilość nie mniejszą niż 10.000 kg.;
- b) od przesyłek wagonowych: zboża w ziarnie, ziemniaków, soli kuchennej i bydłowej, nawozów naturalnych (guano, mierzwa ptasia), kości surowych, żużli Thomasa i fosforytów mielonych i niemielonych, soli stasfurtskiej, saletry chilijskiej nieoczyszczonej i saletry norweskiej (wapniowej), rudy metalicznej i mineralnej — po 5 mk. od 100 kg. lecz z obliczeniem za ilość nie mniejszą niż 10 000 kg.;
- c) od przesyłek: włosów i szczeciny, surowych lub przerobionych wszelkich, oprócz ludzkich, materiałów włóknistych, roślinnych su-

rowych (poz. 179 taryfy celnej z dn. 4 listopada 1919 r. Dz. U. R. P. z 1919 r. № 95, poz. 510), jedwabiu (poz. 180 tejże taryfy) wełny, szerści i puchu (poz. 181 p. 1) — po 30 mk. od 100 kg. lecz nie mniej niż 300 mk. od każdej przesyłki;

- d) od towarów oddzielnie w taksie niewymienionych — 300 mk. od pierwszych 1.000 kg. i po 15 mk. od każdych następnych 100 kg.

§ 3. Od bagażu pasażerskiego, przy którym formalności celne załatwiane są z polecenia pasażera, jeżeli za jednym kwitem bagażowym przesyła się pojedyncza sztuka, ajencje celne pobierają — 150 mk., jeżeli zaś kilka sztuk bagażu, to 150 mk. od pierwszej i po 50 mk. od każdej następnej sztuki.

Podane w § niniejszym opłaty komisowego od bagażu pasażerskiego stosują się również do towarów wysyłanych z zagranicy lub zagranicę pociągami osobowymi i towarowo-osobowymi za kwitami bagażowymi, lub jako przesyłki nadzwyczajne (bagaż — towar) wreszcie, jako przesyłki pocztowe, jeżeli wysokość cła nie przenosi 1.000 mk.; w przeciwnym razie komisowe od powyższych transportów pobiera się podług zasad, wskazanych w § 1.

Podane wyżej opłaty komisowego nie stosują się do bagażu pasażerskiego, wysyłanego przy listach przewozowych; w tym wypadku komisowe pobiera się podług norm, oznaczonych w taksie dla ładunków towarowych.

§ 4. Od towarów wywozowych, niepodlegających cłu, ajencje celne pobierają:

1) od oddzielnie niewymienionych w niniejszej taksie — po 2 mk. od każdych 100 kg., lecz nie mniej niż 100 mk. od każdej przesyłki;

2) od wymagających formalności akcyzowych, policyjno-sanitarnych lub innych, a mianowicie:

a) od spirytusu — po 20 mk. od każdych 100 kg., lecz nie mniej niż 250 mk. od każdej przesyłki;

b) od cukru po 15 mk. od każdych 100 kg., lecz nie mniej niż 250 mk. od każdej przesyłki;

c) od nafty i wszelkich innych towarów — po 5 mk. od każdych 100 kg., lecz nie mniej niż 200 mk. od każdej przesyłki.

§ 5. Od towarów wywozowych, podlegających cłu, komisowe oblicza się według zasad § 1 niniejszej taksy, jak od towarów przywozowych.

§ 6. Od przesyłek towaru żywego przywozowych lub wywozowych, jako to: bydła, koni, trzody chlewnej, owiec, ptactwa domowego i t. p. ajencje celne pobierają po 200 mk. od przesyłki drobnej, względnie po 1.000 mk. od przesyłki wagonowej.

§ 7. Za załatwianie formalności celnych i policyjnych przy transportowaniu zwłok zagranicę lub odwrotnie — ajencje celne pobierają 3.000 mk. od każdego listu przewozowego.

§ 8. Od towarów, przekazywanych do oclenia wewnętrznym urzędem celnym Państwa Polskiego, ajencje celne pobierają po 3 mk. od każdych 100 kg. lecz nie mniej niż 200 mk. od każdej przesyłki.

§ 9. Od towarów, przewożonych tranzyto przez terytorjum Państwa Polskiego, z wyjątkiem towarów, przewożonych z Prus Wschodnich do reszty Niemiec przez linje polskich kolei państwowych i odwrotnie, wejściowe ajencje celne pobierają, tytułem zwrotu kosztów nadzorczych i manipulacyjnych (Aufsichts und Manipulations Auslagen) — po 5 mk. za każde 100 kg., lecz nie mniej niż 300 mk. od każdej przesyłki.

§ 10. Jeżeli wskutek warunków przewozu lub na żądanie właściciela towaru, który nadszedł przy jednym liście przewozowym, wysłany zostanie w dalszą drogę przy kilku listach, to za każdy list dodatkowy dolicza się:

- a) przy reekspedycji towaru na koleje żelazne wewnątrz kraju — po 50 mk.;
- b) na koleje żelazne zagraniczne — 75 mk.

Reekspedycję towaru przy jednym liście przewozowym agencja celna załatwia bez dodatkowej opłaty.

§ 11. Za przekazanie należności agencji celnej do pobrania na stacji docelowej oraz za ściągnięcie należności na zlecenie właściciela towaru, agencji celne pobierają opłatę w wysokości  $\frac{1}{2}\%$  od sum przekazanych i takąż opłatę od sum ściąganych na zlecenie właściciela towaru, lecz nie mniej, niż 50 mk.

§ 12. Niezależnie od powyższych opłat komisowego agencje celne pobierają na pokrycie wydatków pocztowych:

- a) od przesyłek przywozowych po 75 mk. od każdej przesyłki;
- b) od przesyłek wywozowych, podlegających cłu lub akcyzie, — po 100 mk.;
- c) od przesyłek przekazowych, tranzytowych i pozostałych wywozowych, w wysokości rzeczywistych kosztów.

W razie podwyższenia taks pocztowych opłaty, objęte niniejszym paragrafem, podwyższają się automatycznie w odpowiednim stosunku.

#### Uwaga ogólna:

Zwrotowi kolejom państwowym podlegają wszelkie wydatki, uskuteczniane na rachunek właścicieli towarów przez agencje celne według ustanowionych taryf oraz rzeczywiste koszty, poniesione przez koleje żelazne, a mianowicie:

cło i wszelkie opłaty manipulacyjne na korzyść Ministerstwa Skarbu; opłata stemplowa za dokumenty celne, składowe, opłaty za plomby, banderole i pieczęcie, opłata probiercza; kary za niezgodne z przepisami celnymi deklaracje co do jakości, wagi, miary i ilości sztuk towaru; kary za towary zabronione do przywozu lub wywozu, jak również za towary ukryte i t. p.; wydatki na telegramy i marki stemplowe do dokumentów kolejowych; koszty asekuracji transportów według norm, ustanowionych dla stacji miejskich kolei państwowych; koszty przesyłania wzorów towarów do Ministerstwa Skarbu oraz do urzędów celnych; koszty opakowania i przepakowania towarów i reparacji opakowania; opłata za blankiety deklaracji celnych i listów przewozowych; wydatki za przewóz towarów z urzędu celnego lub stacji kolejowej do składu odbiorcy lub odwrotnie”.

II. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1922 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 kwietnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 41 poz. 255).

Minister Kolei Żelaznych:

*Sikorski*

Minister Skarbu:

*Michalski*

Minister Przemysłu i Handlu:

*w z. Henryk Strasburger*